

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग

सिंहदरबार, काठमाडौं

आर्थिक वर्ष २०८१/८२ का लागि प्रदेश सरकारबाट स्थानीय सरकारलाई हस्तान्तरण गरिने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा प्रदेश सरकार, बागमती प्रदेशलाई गरिएको सिफारिस

सिफारिस मिति: २०८१/०१/०४

क. पृष्ठभूमि

सङ्घीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र नेपालको मूल संरचना सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तह गरी तीन तहको रहेको छ। नेपालको संविधानमा तीनै तहका सरकारका बीचमा राज्यशक्तिको बाँडफाँट गरिएको छ। तहगत सरकार बीचको सम्बन्ध सहकारिता, समन्वय, सह-अस्तित्व र पारस्परिक सहयोगको सिद्धान्तमा आधारित हुने व्यवस्था संविधानले नै सुनिश्चित गरेको छ। तीन तह बीचको सहकारिताको एउटा महत्वपूर्ण अवयवको रूपमा अन्तर-सरकारी वित्तीय हस्तान्तरण रहेको छ।

स्थानीय सरकारहरू बीचमा रहने भौगोलिक तथा जनसाङ्ख्यिक विविधता र आर्थिक सामाजिक तथा भौतिक विकासको असमान अवस्थाले उनीहरूको खर्चको आवश्यकता र राजस्व परिचालन क्षमता बीचमा असमानता रहन्छ। त्यस्तो असमानतालाई न्यूनीकरण गर्दै उपलब्ध स्रोत र साधनको समन्यायिक वितरणलाई सुनिश्चित गर्न संविधान तथा कानूनद्वारा नै स्वतन्त्र संवैधानिक निकायको सिफारिसमा प्रदेश सरकारले स्थानीय सरकारलाई अनुदान उपलब्ध गराउने व्यवस्था गरिएको छ।

प्रदेश सरकारले नेपाल सरकारबाट प्राप्त अनुदान र आफ्नो स्रोतबाट उठ्ने राजस्वलाई मातहतको स्थानीय सरकारको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको आधारमा प्रदेश कानून बमोजिम वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्नुपर्ने संवैधानिक व्यवस्था रहेको छ। साथै, त्यस्तो अनुदानको परिमाण निर्धारण गरी सिफारिस गर्ने जिम्मेवारी राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने व्यवस्था संविधान र अन्य प्रचलित कानूनमा रहेको छ।

उल्लिखित संवैधानिक र कानूनी व्यवस्था कार्यान्वयन गरी सो अनुसारको दायित्व निर्वाह गर्ने क्रममा आगामी आ.व. २०८१/८२ का लागि नेपालको संविधान, संघीय कानून र प्रदेश कानूनबमोजिम बागमती प्रदेश सरकारले बागमती प्रदेश भित्रका स्थानीय सरकारहरूलाई हस्तान्तरण गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदानको परिमाण आयोगबाट निर्धारण गरी बागमती प्रदेश सरकार समक्ष सिफारिस गरिएको छ।

ख. कानुनी व्यवस्था

अ. नेपालको संविधान

प्रदेश कानूनबमोजिम प्रदेशले स्थानीय तहलाई दिने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा नेपालको संविधानमा देहायका व्यवस्थाहरू रहेका छन्:

संविधानको धारा ६० को उपधारा (३) - प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाण राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम हुनेछ।

संविधानको धारा ६० को उपधारा (५) - प्रदेशले नेपाल सरकारबाट प्राप्त अनुदान र आफ्नो स्रोतबाट उठ्ने राजस्वलाई मातहतको स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको आधारमा प्रदेश कानूनबमोजिम वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्नेछन्।

आ. राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा ३ को उपदफा (१) को खण्ड (क) मा प्रदेश कानूनबमोजिम प्रदेशले स्थानीय तहलाई दिने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा प्रदेशलाई सिफारिस गर्ने काम, कर्तव्य र अधिकार राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने व्यवस्था रहेको छ।

सोही ऐनको दफा ३ को उपदफा (२) मा आयोगले संविधान तथा यस ऐन बमोजिम सुझाव वा सिफारिस दिँदा वा ढाँचा तयार गर्दा प्रदेश तथा स्थानीय तहको कार्य सम्पादनलाई समेत आधार लिने व्यवस्था रहेको छ।

सोही ऐनको दफा १६ को उपदफा (१) मा प्रदेशले स्थानीय तहलाई प्रचलित कानूनबमोजिम उपलब्ध गराउने वित्तीय समानीकरण अनुदानका सम्बन्धमा प्रदेशलाई सिफारिस गर्दा आयोगले देहायका आधार लिई सिफारिस गर्नुपर्ने व्यवस्था रहेको छ:

प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी जस्ता मानव विकास सूचकाङ्क,

अन्य प्रदेश वा स्थानीय तहको सन्तुलित विकासको अवस्था,

प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक वा अन्य कुनै प्रकारको विभेदको अवस्था,

प्रदेश तथा स्थानीय तहको पूर्वाधार विकासको अवस्था र आवश्यकता,

प्रदेश तथा स्थानीय तहले जनतालाई पुन्याउनुपर्ने सेवा,

प्रदेश तथा स्थानीय तहको राजस्वको अवस्था र उठाउन सक्ने क्षमता,

प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता।

सोही ऐनको दफा १६ को उपदफा (३) मा आयोगले उपदफा (१) बमोजिम वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने न्यूनतम अनुदान र उपदफा (१) बमोजिमका आधारहरू बमोजिम प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्ने व्यवस्था रहेको छ।

इ. अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४

अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ८ को उपदफा (२) मा नेपाल सरकारबाट प्राप्त अनुदान र आफ्नो स्रोतबाट उठेको राजस्वलाई प्रदेशले प्रदेश भरका स्थानीय सरकारको खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमताको आधारमा प्रदेश कानूनबमोजिम आयोगको सिफारिसमा वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्ने व्यवस्था रहेको छ।

सोही ऐनको दफा १८ को उपदफा (३) मा प्रदेश सरकारले आयोगसँग परामर्श गरी चालु आर्थिक वर्षको चैत मसान्तभित्र संविधानको धारा ६० को उपधारा (५) बमोजिम स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराउने वित्तीय समानीकरण अनुदानको अनुमानित विवरण स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराउनुपर्ने व्यवस्था रहेको छ।

सोही ऐनको दफा २८ मा यस ऐन वा प्रचलित कानूनबमोजिम प्राप्त भएको अनुदानको रकम जुन प्रयोजनको लागि प्राप्त भएको हो सोही प्रयोजनको लागि प्रयोग गर्नुपर्ने व्यवस्था रहेको छ।

ई. प्रदेश वित्तीय हस्तान्तरण ऐन, २०७५

प्रदेश वित्तीय हस्तान्तरण ऐन, २०७५ को दफा ४ को उपदफा (१) मा प्रदेश सरकारले स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमताको आधारमा आयोगको सिफारिसमा स्थानीय तहलाई वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्ने व्यवस्था रहेको छ।

सोही ऐनको दफा ४ को उपदफा (२) मा प्रदेश सरकारले नेपाल सरकारबाट प्राप्त अनुदान र आफ्नो स्रोतबाट उठ्ने राजस्व समेतका आधारमा उपदफा (१) बमोजिम स्थानीय तहलाई बाँडफाँट हुने समानीकरण अनुदान रकम निर्धारण गर्ने व्यवस्था रहेको छ।

ग. वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसमा तथ्याङ्कको स्रोत

आगामी आर्थिक वर्ष २०८१/८२ का लागि वित्तीय समानीकरण अनुदानको परिमाण निर्धारण गर्दा देहाय बमोजिमको तथ्यांक स्रोत प्रयोग गरिएको छ :

तालिका १: वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसमा प्रयोग गरिएको तथ्यांक स्रोत

क्र.सं.	तथ्यांक	स्रोत
१.	जनसङ्ख्या	• राष्ट्रिय जनगणना २०७८, केन्द्रीय तथ्याङ्क विभाग
२.	प्रदेश र स्थानीय तहको क्षेत्रफल (भूगोल)	• अध्ययन कार्यदल (२०७५) बाट राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको प्रयोजनका लागि एकिकन गरिएको स्थानीय तहहरूको क्षेत्रफल
३.	मानव विकास सूचकाङ्क	• नेपाल मानव विकास प्रतिवेदन २०२०, राष्ट्रिय योजना आयोग
४.	प्रदेश तथा स्थानीय सरकारहरूमा रहेको आर्थिक, सामाजिक असमानता सूचकाङ्क	• राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगबाट गरिएको अध्ययन (२०७६)
५.	पूर्वाधार विकास सडकको घनत्व (सडकमा पहुँच), विद्युतको सुविधा (विद्युतमा पहुँच), सूचना प्रविधिको सुविधा (सूचना प्रविधिमा पहुँच), खानेपानीको सुविधा (खानेपानीमा पहुँच), सरसफाइ (शौचालयको उपलब्धता)	• सडक विभाग, भवन तथा शहरी विकास विभाग र स्थानीय पूर्वाधार विकास विभाग (२०१८) • राष्ट्रिय जनगणना २०७८, • राष्ट्रिय जनगणना २०७८, • राष्ट्रिय जनगणना २०७८, • राष्ट्रिय जनगणना २०७८
६.	राजस्वको अवस्था	• साविक बमोजिम समान अंक प्रदान गरिएको
७.	खर्चको आवश्यकता र राजस्व उठाउन सक्ने क्षमता	• राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगबाट गरिएको अध्ययन (२०७५)

घ. वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्न लिइएका आधार र ढाँचा तथा सोको व्याख्या एवम् विश्लेषण

१. न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान

आर्थिक वर्ष २०८१/८२ को लागि कोशी प्रदेशले प्रदेशभित्रका स्थानीय सरकारहरूलाई उपलब्ध गराउने न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा (३) बमोजिम प्रत्येक स्थानीय सरकारका लागि न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गरिएको छ। प्रत्येक स्थानीय सरकारलाई न्यूनतम अनुदान सिफारिस गर्दा राष्ट्रिय जनगणना २०७८ अनुसार १० हजार भन्दा कम जनसंख्या हुने स्थानीय सरकारलाई रु. १२ लाख ५० हजार, १० हजार देखि २ लाख भन्दा कम जनसंख्या भएको स्थानीय सरकारलाई प्रत्येक १० हजार जनसंख्या वृद्धि हुँदा

थप रु. १ लाख २५ हजार र २ लाख वा सो भन्दा बढी जनसंख्या भएका स्थानीय सरकारहरूलाई रु.३७ लाख ५० हजार हुने गरी देहायबमोजिम न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गरिएको छ।

तालिका २: न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान गणनाको आधार

क्र.सं.	जनसङ्ख्या	स्थानीय तहको संख्या	न्यूनतम अनुदान (रु. हजारमा)	जम्मा (रु. हजारमा)
१	१० हजार भन्दा कम	५	१२५०	६२५०
२	१०,००० देखि १९,९९९ सम्म	४६	१३७५	६३२५०
३	२०,००० देखि २९,९९९ सम्म	२४	१५००	३६०००
४	३०,००० देखि ३९,९९९ सम्म	१२	१६२५	१९५००
५	४०,००० देखि ४९,९९९ सम्म	४	१७५०	७०००
६	५०,००० देखि ५९,९९९ सम्म	४	१८७५	७५००
७	६०,००० देखि ६९,९९९ सम्म	३	२०००	६०००
८	७०,००० देखि ७९,९९९ सम्म	३	२१२५	६३७५
९	८०,००० देखि ८९,९९९ सम्म	३	२२५०	६७५०
१०	९०,००० देखि ९९,९९९ सम्म	१	२३७५	२३७५
११	१,००,००० देखि १,०९,९९९ सम्म	०	२५००	०
१२	१,१०,००० देखि १,१९,९९९ सम्म	२	२६२५	५२५०
१३	१,२०,००० देखि १,२९,९९९ सम्म	१	२७५०	२७५०
१४	१,३०,००० देखि १,३९,९९९ सम्म	३	२८७५	८६२५
१५	१,४०,००० देखि १,४९,९९९ सम्म	२	३०००	६०००
१६	१,५०,००० देखि १,५९,९९९ सम्म	१	३१२५	३१२५
१७	१,६०,००० देखि १,६९,९९९ सम्म	०	३२५०	०
१८	१,७०,००० देखि १,७९,९९९ सम्म	१	३३७५	३३७५
१९	१,८०,००० देखि १,८९,९९९ सम्म	०	३५००	०
२०	१,९०,००० देखि १,९९,९९९ सम्म	१	३६२५	३६२५
२१	२,००,००० वा सो भन्दा बढी	३	३७५०	११२५०
जम्मा		११९	५२५००	२०५०००

२. सुत्रमा आधारित वित्तीय समानीकरण अनुदान

बागमती प्रदेशले प्रदेश भित्रका स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराउने कुल वित्तीय समानीकरण अनुदान रकममध्ये न्यूनतम अनुदान रकम छुट्याइसकेपछि बाँकी हुन आउने रकमलाई राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा (१) मा वित्तीय समानीकरण अनुदानको सिफारिसका लागि उल्लेख गरिएका आधारहरूलाई मानव विकास सूचकाङ्क, आर्थिक सामाजिक असमानता, पूर्वाधारको

अवस्था, राजस्वको अवस्था र खर्चको आवश्यकता तथा राजस्व उठाउन सक्ने क्षमता गरी ५ वटा शीर्षकमा समेटी मूल्याङ्कन गरिएको छ। आगामी आर्थिक वर्ष २०८१/८२ को लागि प्रदेश सरकारबाट प्रदेश भरका स्थानीय सरकारहरूलाई उपलब्ध गराउनुपर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान रकम यस आयोगबाट देहायका विस्तृत आधार र ढाँचामा निर्धारण गरी प्रदेश सरकारलाई सिफारिस गरिएको छ।

तालिका ३: सुत्रमा आधारित वित्तीय समानीकरण अनुदानको गणनामा लिइएको आधार/सूचक र भार

क्र.सं.	सूचक/उपसूचक	उपसूचकको भार	सूचकको भार
१.	मानव विकास सूचकाङ्क		१० %
२.	आर्थिक सामाजिक असमानता		५ %
३.	पूर्वाधार विकासको अवस्था <ul style="list-style-type: none"> •सडकको घनत्व (सडकमा पहुँच), •विद्युतको सुविधा (विद्युतमा पहुँच), •सूचना प्रविधिको सुविधा (सूचना प्रविधिमा पहुँच), •खानेपानीको सुविधा (खानेपानीमा पहुँच), •सरसफाइ (शौचालयको उपलब्धता) 	६० % १० % १० % १० % १० %	१० %
४.	राजस्वको अवस्था		५ %
५.	खर्चको आवश्यकता र राजस्व उठाउन सक्ने क्षमता		७० %
जम्मा			१०० %

अ. मानव विकास सूचकाङ्क

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा (१) मा वित्तीय समानीकरण अनुदानको एउटा आधारको रूपमा प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको शिक्षा, स्वास्थ्य जस्ता मानव विकास सूचकाङ्कलाई लिनुपर्ने उल्लेख छ। यस प्रयोजनका लागि सन् २०२० मा प्रकाशित नेपाल मानव विकास प्रतिवेदनको तथ्याङ्कलाई यस सूचकमा प्रयोग गरिएको छ। सो प्रतिवेदनले राष्ट्रिय तहको अलावा प्रदेश तहसम्मको मानव विकास सूचकाङ्क प्रकाशन गरेको भए तापनि स्थानीय तहगत रूपमा त्यस्तो सूचकाङ्क उल्लेख गरिएको छैन।

ऐनको व्यवस्था कार्यान्वयन गर्ने क्रममा स्थानीय तहगत रूपमा नै मानव विकास सूचकाङ्क आवश्यक पर्ने हुँदा सो प्रतिवेदनमा उपलब्ध प्रादेशिक, भौगोलिक तथा शहरी र ग्रामिण सूचकाङ्क समेतलाई आधार बनाएर आयोगले सबै स्थानीय तहको मानव विकासको प्रतिविम्बित (Indicative) सूचकाङ्क विकास गरी अनुदान सिफारिसको प्रयोजनार्थ प्रयोगमा ल्याइएको छ। मानव विकास सूचकाङ्कले स्थानीय तहमा बसोबास गर्ने मानिसको शिक्षा, स्वास्थ्य र आयको मापन गर्दछ। जुन स्थानीय तहको मानव विकास सूचकाङ्क कम छ, त्यस स्थानीय तहले आफ्नो क्षेत्रका जनताको जीवनस्तर उकास्नका लागि अतिरिक्त प्रयास गर्नुपर्ने हुन्छ, सोका लागि स्वभाविक रूपमा अतिरिक्त खर्चको आवश्यकता हुन्छ। यसै प्रयोजनका लागि मानव विकास

सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

आ. आर्थिक सामाजिक असमानता

आर्थिक सामाजिक असमानता सूचकाङ्क सम्बन्धमा स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक असमानता मापन गर्नका लागि आर्थिक, सामाजिक र जलवायु परिवर्तन जोखिम तथा विपद् क्षेत्रका ६ वटा आयामहरूका २९ वटा उप-सूचकहरूका आधारमा आर्थिक, सामाजिक असमानता सूचकाङ्क निर्माण गरिएको छ। आर्थिक सामाजिक असमानताको अवस्था उच्च रहेका स्थानीय तहले विकास निर्माण तथा सार्वजनिक सेवा प्रवाह गर्ने कार्यमा प्रभावकारिता ल्याउन थप खर्च गर्नुपर्ने हुन्छ। यसै प्रयोजनका लागि आर्थिक सामाजिक असमानता सूचकाङ्कलाई ५ प्रतिशत भार दिइएको छ।

इ. पूर्वाधार विकासको अवस्था

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा (१) अनुसार वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा प्रदेश तथा स्थानीय तहको पूर्वाधार विकासको अवस्था र आवश्यकतालाई आधार लिनुपर्ने व्यवस्था रहेको छ। स्थानीय तहको पूर्वाधार विकासको अवस्थाले सो स्थानीय तहको विकासको अवस्था निर्धारण गर्ने आधार दिन्छ। पूर्वाधार विकासको अवस्था कमजोर भएका स्थानीय तहले जनतालाई संविधानले मार्गदर्शन गरे अनुसारका सेवा सुविधा प्रदान गर्न अतिरिक्त खर्च गर्नुपर्ने हुन्छ, जसले गर्दा सेवाको लागत बृद्धि गराउँदछ। आयोगले स्थानीय तहमा उपलब्ध सडक, विद्युत, सूचना प्रविधि, खानेपानी र सरसफाइको पहुँच तथा उपलब्धतालाई आधार मानी पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गरेको छ र यसलाई १० प्रतिशत भार प्रदान गरेको छ। पूर्वाधार विकास अन्तर्गत सडक घनत्व, विद्युत सुविधा, सूचना प्रविधि सुविधा, खानेपानी सुविधा र सरसफाइलाई उपसूचकको रूपमा लिइएको छ।

सडकको घनत्व (सडकमा पहुँच): सडक सञ्जालको पहुँचले स्थानीय तहको विकासलाई प्रभावित गर्दछ, उनीहरूले प्रवाह गर्नुपर्ने सेवा प्रवाहको लागतमा असर पार्दछ। सार्वजनिक सेवा वितरणलाई प्रभावकारी बनाउन र आम सर्वसाधारण जनतालाई सुगम तथा सहज ढङ्गले सेवा प्रवाह गर्नका लागि पनि सडकको भूमिका महत्वपूर्ण हुन्छ। अतः पूर्वाधार विकासलाई दिइएको १० प्रतिशत भारलाई शत प्रतिशत मानी सो शत प्रतिशतबाट ६० प्रतिशत भार स्थानीय तहको सडक घनत्वलाई दिइएको छ।

विद्युतको सुविधा (विद्युतमा पहुँच): विकासको एउटा आवश्यकताको रूपमा लिइने विद्युतको सुविधाले स्थानीय तहको आर्थिक विकासमा बहु-आयामिक भूमिका खेल्दछ। जुन स्थानीय तहमा विद्युत सुविधाको पहुँच कमजोर रहेको छ, उसका लागि थप आर्थिक व्ययभार आवश्यक पर्दछ। यसै परिप्रेक्ष्यमा स्थानीय तहको विद्युत सुविधाको अवस्थालाई उपसूचकका रूपमा लिई पूर्वाधार विकासलाई दिइएको १० प्रतिशत भारलाई शत प्रतिशत मानी सो शत प्रतिशतबाट १० प्रतिशत भार विद्युत सुविधाको पहुँचलाई दिइएको

छ।

सूचना प्रविधिको सुविधा (सूचना प्रविधिमा पहुँच): जुन स्थानीय तहको सूचना प्रविधिको पहुँचको अवस्था कमजोर छ, त्यस्ता स्थानीय तहले सूचना प्रविधिको पहुँच स्तर माथि उकास्न यथोचित लगानी गर्नुपर्ने हुन्छ। यसले स्थानीय तहको आर्थिक व्ययभार बढाउने गर्दछ। यसै पक्षलाई ख्याल गर्दै पूर्वाधार विकासका लागि तोकिएको १० प्रतिशत भारलाई शत प्रतिशत मानी सो शत प्रतिशतबाट १० प्रतिशत भार सूचना प्रविधिको पहुँचलाई दिइएको छ।

खानेपानीको सुविधा (खानेपानीमा पहुँच): संविधानले परिकल्पना गरे अनुसारको लोक कल्याणकारी राज्य व्यवस्थाको स्थापना गर्न अन्य कुराका अलावा प्रत्येक नागरिकलाई स्वच्छ खानेपानी सुविधा उपलब्ध गराउनुपर्ने हुन्छ। स्थानीय तहमा खानेपानी सुविधाको पहुँच बढाउन थप आर्थिक स्रोतको आवश्यकता पर्दछ। अतः यसै पक्षलाई ख्याल राख्दै पूर्वाधार विकास अन्तर्गतको १० प्रतिशत भारलाई शत प्रतिशत मानी सो शत प्रतिशतबाट १० प्रतिशत भार खानेपानी सुविधा उपसूचकलाई प्रदान गरिएको छ।

सरसफाइ (शौचालयको उपलब्धता): नेपालको संविधानले नै प्रत्येक नागरिकलाई स्वच्छ र स्वस्थ वातावरणमा बाँच्न पाउने हकलाई मौलिक हकको रूपमा स्थापित गरेको छ। सरसफाइको अवस्था कमजोर रहेको स्थानीय तहले सो सुविधा वृद्धि गर्नका लागि थप लगानी गर्नुपर्ने हुन्छ। स्थानीय तहमा हाल रहेका शौचालयहरूको उपलब्धतालाई सरसफाइ सूचक मानी पूर्वाधार विकास अन्तर्गतको १० प्रतिशत भारलाई शत प्रतिशत मानी सो शत प्रतिशतबाट १० प्रतिशत भार सरसफाइ (शौचालयको उपलब्धता) उपसूचकलाई प्रदान गरिएको छ।

यसप्रकार पूर्वाधार विकास सम्बन्धी उल्लिखित सडक, विद्युत, सूचना प्रविधि, खानेपानी र सरसफाइसम्बन्धी सूचक उच्च भएका स्थानमा कम लगानी र त्यस्ता सूचकहरूको उपलब्धता न्यून भएको स्थानमा बढी लगानी गर्ने गरी आयोगले वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गरेको छ।

ई. राजस्वको अवस्था

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा (१) ले वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा प्रदेश तथा स्थानीय तहको राजस्वको अवस्था र उठाउन सक्ने क्षमतालाई आधार लिनुपर्ने व्यवस्था गरेको छ। यस सूचकका लागि आयोगले प्रत्येक स्थानीय तहले राजस्व सङ्कलनमा गरेका प्रयासहरू र उनीहरूले उठाएको राजस्वको अवस्थाको उपलब्ध तथ्याङ्कका आधारमा अध्ययन गर्दा स्थानीय सरकारहरूले राजस्व सङ्कलनको व्यवस्था र प्रयास गर्दै आएको देखिन्छ, तर सबै स्थानीय सरकारहरूको राजस्व सम्बन्धी पूर्ण तथ्यांक उपलब्ध हुन नसकेको कारणले वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्ने प्रयोजनार्थ राजस्वको अवस्था सूचकका लागि समान अङ्कभार प्रदान गरिएको छ।

उ. खर्चको आवश्यकता र राजस्व उठाउन सक्ने क्षमता

नेपालको संविधानको धारा ६० को उपधारा (५) ले प्रदेशले नेपाल सरकारबाट प्राप्त अनुदान र आफ्नो स्रोतबाट उठ्ने राजस्वलाई मातहतको स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको आधारमा प्रदेश कानूनबमोजिम वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्नुपर्ने व्यवस्था गरेको छ। त्यसैगरी राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा (१) ले वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा प्रदेश तथा स्थानीय तहको राजस्वको अवस्था र उठाउन सक्ने क्षमता र प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकतालाई आधार लिनुपर्ने व्यवस्था गरेको छ। त्यसै गरी प्रदेश ऐनले पनि प्रदेश सरकारले स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमताको आधारमा आयोगको सिफारिसमा स्थानीय तहलाई वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्ने व्यवस्था गरेको छ।

उल्लिखित संवैधानिक तथा कानूनी व्यवस्थाअनुसार आयोगले वित्तीय समानीकरण अनुदानको सिफारिस गर्दा प्रत्येक स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकताका अलावा राजस्वको क्षमता निर्धारण गरी वित्तीय अन्तर (Fiscal Gap) पत्ता लगाउनुपर्ने हुन्छ। खर्चको आवश्यकता आंकलन गर्नका निमित्त संविधानको अनुसूचीमा उल्लिखित सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहका एकल र साझा अधिकार बमोजिमका कार्य जिम्मेवारीको थप प्रष्टता हुनुपर्ने, कार्य जिम्मेवारी अनुरूपको कार्यसम्पादनका लागि प्रत्येक तहले सम्पादन गर्नुपर्ने अलग अलग कार्यको स्पष्ट किटानी हुनुपर्ने, साथै प्रत्येक कामको न्यूनतम राष्ट्रिय तथा प्रादेशिक मानदण्ड र राष्ट्रिय तथा तहगत लक्ष्य तय हुनुपर्ने हुन्छ। तोकिएको मानदण्ड र लक्ष्य बमोजिमको कार्य सम्पादन गर्नका लागि उक्त कामको प्रति इकाई लागत निकाली कुल लागत निर्धारण गर्नुपर्ने हुन्छ। हाल स्थानीय तहले सम्पादन गर्नुपर्ने कतिपय कार्यको आधारभूत मानदण्ड तथा तहगत लक्ष्य निर्धारण भैनसकेको अवस्थामा खर्चको आवश्यकताको यथार्थ आंकलन गर्ने कार्य कठिन हुने देखिन्छ।

त्यसैगरी राजस्व उठाउन सक्ने क्षमताको आंकलन गर्दा प्रत्येक स्थानीय तहको राजस्व अधिकार, राजस्वको सम्भाव्य दायरा र दर तथा राजस्व उठाउँदा हुने लाभ-लागत अनुपात र भैरहेको राजस्व सङ्कलनको कुल आकार समेतको विश्लेषण गर्नुपर्ने हुन्छ। तर सङ्घीयता कार्यान्वयनको छोटो अवधीमा यस सम्बन्धी विस्तृत तथ्याङ्कहरू उपलब्ध भइनसकेको अवस्थामा यथार्थ राजस्व असुलीको सम्भाव्यता यकिन गर्नु पनि उत्तिकै चुनौतीपूर्ण रहेको छ। यी सबै सीमाहरूका बीचबाट आयोगले निश्चित सूचक र विश्लेषणका आधारमा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको आंकलन सम्बन्धी अध्ययन कार्य गरेको छ र आगामी दिनमा उक्त अध्ययनलाई अद्यावधिक गर्दै लगिने छ। आगामी आर्थिक वर्ष २०८१/८२ को लागि वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा आयोगले गरेको अध्ययनबाट देखिएको स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमता बीचको वित्तीय अन्तरको सूचकलाई ७० प्रतिशत भार दिईएको छ।

ड. वित्तीय समानीकरण अनुदानसम्बन्धी सिफारिस

संविधान तथा कानूनतः प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा वित्तीय समानीकरण अनुदान उपलब्ध गराउँदा प्रदेश कानूनबमोजिम सिफारिस गर्नुपर्ने भनी उल्लेख गरिएको भएतापनि सो सम्बन्धमा प्रदेशका कानूनहरू अध्ययन गर्दा ती कानूनहरूमा पनि संविधान र सङ्घीय ऐनमा भएको व्यवस्थाभन्दा सो अनुदान सिफारिस गर्ने फरक र छुट्टै आधारहरू उल्लेख गरेको नपाईएकोले सङ्घीय ऐनकै आधार (सूचक) लाई अनुदान सिफारिसको आधारको रूपमा लिईएको छ। तसर्थ, नेपालको संविधान, राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४, अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ र प्रदेश वित्तीय हस्तान्तरण ऐन, २०७५ मा वित्तीय समानीकरण अनुदानका सम्बन्धमा भएका व्यवस्था अनुसार प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा सिफारिस गरिएको छ।

प्रदेश सरकारबाट प्रदेशभित्रका प्रत्येक स्थानीय तहहरूमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान निर्धारण गर्दा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा (३) को व्यवस्थाबमोजिम प्रत्येक स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने न्यूनतम अनुदान र सोही ऐनको दफा १६ को उपदफा (१) मा तोकिएका आधारहरू बमोजिम प्राप्त गर्ने सूत्रमा आधारित अनुदान छुट्टाछुट्टै गणना गरी कुल वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गरिएको छ।

यसरी आर्थिक वर्ष २०८१/८२ को लागि बागमती प्रदेशले प्रदेशभित्रका स्थानीय सरकारलाई प्रदान गर्ने न्यूनतम अनुदान रु.२० करोड ५० लाख र सूत्रमा आधारित अनुदान रु.१ अर्ब ४५ करोड ७५ लाख समेत गरी कुल वित्तीय समानीकरण अनुदान रु.१ अर्ब ६६ करोड २५ लाख सिफारिस गरिएको छ।

च. वित्तीय समानीकरण अनुदानसम्बन्धी सुझाव

अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा २८ मा उक्त ऐन वा प्रचलित कानूनबमोजिम प्राप्त भएको अनुदानको रकम जुन प्रयोजनको लागि प्राप्त भएको हो सोही प्रयोजनको लागि प्रयोग गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ। वित्तीय समानीकरण अनुदानको मूल उद्देश्य स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमताको फरकबाट सिर्जना हुने वित्तीय अन्तर घटाई सन्तुलन कायम गर्नु हो। नेपालको संविधान बमोजिम स्थानीय तहलाई प्रदान गरिएको जिम्मेवारी पुरा गर्न आवश्यक पर्ने स्रोत अभावको समस्या घटाउन यो अनुदान हस्तान्तरण गरिन्छ। अतः स्थानीय तहले वित्तीय समानीकरण अनुदानको प्रयोग गर्दा नेपालको संविधान अनुसार आफूलाई प्राप्त कार्य जिम्मेवारी पुरा गर्न यस अनुदानको प्रयोग गर्नु पर्दछ। त्यसरी अनुदानको प्रयोग गर्दा कुनै विषयगत क्षेत्रका कार्यहरूमा मात्र बढी रकम विनियोजन गर्ने र अन्य विषयगत क्षेत्रका कार्यहरूका लागि आवश्यक रकम विनियोजन नै नहुने अवस्था आउन दिनु हुँदैन। त्यसैगरी आफ्ना अधिकारक्षेत्र भित्रका विषयहरूको सन्तुलित एवम् नतिजामुखी कार्यान्वयनमा जोड दिनुपर्दछ। साथै, अनुदान सिफारिसका लागि लिइएका आधार तथा सूचकहरूले समावेश गरेका विषय तथा क्षेत्रहरूमा अपेक्षित विकास,

सुधार तथा गुणस्तर कायम गर्ने गरी यस अनुदानको प्रयोग गरिनु पर्दछ।

उल्लिखित संवैधानिक व्यवस्था र कानूनमा तोकिएका आधारहरू बमोजिम प्रदेश सरकारले स्थानीय तहलाई प्रदान गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा देहाय बमोजिमका सुझावहरू उपलब्ध गराईएको छः

- (१) सशर्त अनुदान, समपुरक अनुदान र विशेष अनुदानलाई संविधानको मर्म र भावनाबमोजिम वितरण गर्ने गरी व्यवस्थित गर्दै यस्ता अनुदानको परिमाणलाई न्यूनीकरण गर्ने र स्थानीय सरकारको वित्तीय अन्तर (Fiscal Gap) परिपूर्ति गर्न वित्तीय समानीकरण अनुदानलाई क्रमशः बढाउँदै लाने नीति लिनुपर्ने।
- (२) नेपालको संविधानले सुरक्षित गरेका नागरिकका मौलिक हक कार्यान्वयनको सुनिश्चितता गर्न, संविधानको अनुसूची ८ मा उल्लिखित स्थानीय सरकारको कार्यजिम्मेवारी पूरा गर्न तथा राज्यका निर्देशक सिद्धान्त, नीति र दायित्व कार्यान्वयन हुने गरी वित्तीय समानीकरण अनुदान उपयोग गर्नुपर्ने।
- (३) प्रादेशिक विकासको औषतभन्दा पछाडि परेका स्थानीय सरकारलाई प्रादेशिक औसत स्तरको नजिक ल्याउन वित्तीय समानीकरण अनुदान उपयोग गर्नुपर्ने।
- (४) सबै वर्ग, क्षेत्र, समुदाय, जातजाति, अल्पसङ्ख्यक, सीमान्तकृत, अशक्त र असहायहरूको सशक्तिकरण गरी विकासको मूलप्रवाहमा ल्याउन वित्तीय समानीकरण अनुदान उपयोग गर्नुपर्ने।
- (५) स्थानीय सरकारले राष्ट्रिय तथा प्रादेशिक मानदण्ड र राष्ट्रिय तथा प्रादेशिक विकास लक्ष्य हासिल गर्ने दिशामा योगदान पुग्ने गरी वित्तीय समानीकरण अनुदान उपयोग गर्नुपर्ने।
- (६) स्थानीय सरकारले उपलब्ध गराउनुपर्ने शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी जस्ता आधारभूत सेवा सुविधा प्रदान गर्न, स्थानीय सरकारहरू बीच विकास निर्माण र सेवा प्रवाहमा सकारात्मक प्रतिस्पर्धा गर्दै सन्तुलित विकास हासिल गर्न, स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक सामाजिक असमानता न्यूनीकरण गर्न, सडक, सिँचाइ, विद्युत, सञ्चार लगायतका पूर्वाधार विकास गर्न तथा संविधानले प्रत्याभूत गरेको खर्चको जिम्मेवारी पूरा गर्न वित्तीय समानीकरण अनुदान उपयोग गर्नुपर्ने।
- (७) नागरिकहरूलाई बासस्थानको आधारमा भेदभाव नहुने गरी आधारभूत सार्वजनिक सेवाहरू न्यूनतम र समतामूलक (Minimum and Equitable) रूपमा प्रदान गर्न वित्तीय समानीकरण अनुदान उपयोग गर्नुपर्ने।

- (८) अन्तर सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा २१ को उपदफा (४) मा प्रदेश तथा स्थानीय तहले आफूले उठाएको राजस्व र उक्त ऐन बमोजिम राजस्व बाँडफाँटबाट प्राप्त हुने रकमबाट प्रशासनिक खर्च पुग्ने गरी राजस्व र व्ययको अनुमान पेस गर्नुपर्ने व्यवस्था रहेको हुँदा स्थानीय सरकारले अध्ययन भ्रमण, वैदेशिक भ्रमण, प्रशासनिक एवम् कार्यालय सञ्चालन जस्ता शीर्षक वा विषयमा वित्तीय समानीकरण अनुदानबाट प्राप्त रकमको प्रयोग गर्न नहुने।
- (९) प्रदेश सरकारले नेपाल सरकारबाट प्राप्त अनुदान र आफ्नो स्रोतबाट उठ्ने राजस्वलाई प्रदेश भित्रको स्थानीय सरकारको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको आधारमा प्रदेश कानून बमोजिम वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्ने संवैधानिक व्यवस्था रहेकोले आगामी वर्षमा प्रदेश सरकारले स्थानीय सरकारलाई हस्तान्तरण गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदानको कुल सीमा निर्धारण गर्दा संविधानको व्यवस्थालाई आधार लिनुपर्ने।
- (१०) आर्थिक वर्षको अन्त्यमा खर्च हुन नसकी बाँकी रहेको वित्तीय समानीकरण अनुदानको रकम अर्को आर्थिक वर्षमा खर्च गर्दा वित्तीय समानीकरण अनुदान जुन प्रयोजनका लागि विनियोजन गरिएको हो सोही प्रयोजनमा मात्र खर्च गर्नुपर्ने। यस्तो रकम आन्तरिक आयको रूपमा गणना गरी चालु प्रकृतिका शीर्षकमा खर्च गर्न पाइने छैन।

छ. आर्थिक वर्ष २०८१/८२ का लागि सिफारिस गरिएको वित्तीय समानीकरण अनुदानको परिमाण

तालिका ४ - आर्थिक वर्ष २०८१/८२ का लागि प्रदेश सरकारले स्थानीय सरकारलाई हस्तान्तरण गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा प्रदेश सरकार, बागमती प्रदेशलाई गरिएको सिफारिस

क्र. सं.	जिल्ला	सङ्केत नं.	स्थानीय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु.हजारमा)		
				न्यूनतम	सुत्रमा आधारित	जम्मा
१	दोलखा	३०१०१	गौरिशंकर गाउँपालिका	१३७५	९१८७	१०५६२
२	दोलखा	३०१०२	बिगु गाउँपालिका	१३७५	९६७८	११०५३
३	दोलखा	३०१०३	कालिन्चोक गाउँपालिका	१५००	११५२८	१३०२८
४	दोलखा	३०१०४	बैतेस्वर गाउँपालिका	१३७५	१०६४६	१२०२१
५	दोलखा	३०१०५	जिरी नगरपालिका	१३७५	८७२०	१००९५
६	दोलखा	३०१०६	तामाकोशी गाउँपालिका	१३७५	१०४३८	११८१३
७	दोलखा	३०१०७	मेलुङ्गा गाउँपालिका	१३७५	१०५४७	११९२२
८	दोलखा	३०१०८	शैलुङ गाउँपालिका	१३७५	१००३१	११४०६
९	दोलखा	३०१०९	भिमेश्वर नगरपालिका	१६२५	१५६८५	१७३१०
१०	सिन्धुपाल्चोक	३०२०१	भोटेकोशी गाउँपालिका	१३७५	९१८०	१०५५५

क्र. सं.	जिल्ला	सङ्केत नं.	स्थानीय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु.हजारमा)		
				न्यूनतम	सुत्रमा आधारित	जम्मा
११	सिन्धुपाल्चोक	३०२०२	जुगल गाउँपालिका	१३७५	९२००	१०५७५
१२	सिन्धुपाल्चोक	३०२०३	पाँचपोखरी थाङपाल गाउँपालिका	१५००	९९०१	११४०१
१३	सिन्धुपाल्चोक	३०२०४	हेलम्बु गाउँपालिका	१३७५	९१८९	१०५६४
१४	सिन्धुपाल्चोक	३०२०५	मेलम्ची नगरपालिका	१७५०	१८०२१	१९७७१
१५	सिन्धुपाल्चोक	३०२०६	ईन्द्रावती गाउँपालिका	१५००	१३१२१	१४६२१
१६	सिन्धुपाल्चोक	३०२०७	चौतारा साँगाचोकगढी नगरपालिका	१७५०	१८५४३	२०२९३
१७	सिन्धुपाल्चोक	३०२०८	बलेफी गाउँपालिका	१३७५	१०५००	११८७५
१८	सिन्धुपाल्चोक	३०२०९	बाह्रबिसे नगरपालिका	१५००	१२६७१	१४१७१
१९	सिन्धुपाल्चोक	३०२१०	त्रिपुरासुन्दरी गाउँपालिका	१३७५	७५२२	८८९७
२०	सिन्धुपाल्चोक	३०२११	लिसंखु पाखर गाउँपालिका	१३७५	८७२१	१००९६
२१	सिन्धुपाल्चोक	३०२१२	सुनकोशी गाउँपालिका	१३७५	९६०२	१०९७७
२२	रसुवा	३०३०१	गोसाईकुण्ड गाउँपालिका	१२५०	६१०१	७३५१
२३	रसुवा	३०३०२	आमाछोदिडमो गाउँपालिका	१२५०	४०७८	५३२८
२४	रसुवा	३०३०३	उत्तरगया गाउँपालिका	१२५०	५९१८	७१६८
२५	रसुवा	३०३०४	कालिका गाउँपालिका	१३७५	६३६८	७७४३
२६	रसुवा	३०३०५	नौकुण्ड गाउँपालिका	१३७५	६४६५	७८४०
२७	धादिङ	३०४०१	रुबी भ्याली गाउँपालिका	१३७५	५३६२	६७३७
२८	धादिङ	३०४०२	खनियाबास गाउँपालिका	१३७५	७२८०	८६५५
२९	धादिङ	३०४०३	गंङ्गा जमुना गाउँपालिका	१३७५	१०८०७	१२१८२
३०	धादिङ	३०४०४	त्रिपुरासुन्दरी गाउँपालिका	१५००	११६०९	१३१०९
३१	धादिङ	३०४०५	नेत्रावती डबजोड गाउँपालिका	१३७५	७५४७	८९२२
३२	धादिङ	३०४०६	नीलकण्ठ नगरपालिका	१८७५	२१९९७	२३८७२
३३	धादिङ	३०४०७	ज्वालामुखी गाउँपालिका	१५००	११७१५	१३२१५
३४	धादिङ	३०४०८	सिद्धलेक गाउँपालिका	१५००	११७३५	१३२३५
३५	धादिङ	३०४०९	बेनीघाट रोराङ्ग गाउँपालिका	१६२५	१४४८०	१६१०५
३६	धादिङ	३०४१०	गजुरी गाउँपालिका	१५००	१३२५६	१४७५६
३७	धादिङ	३०४११	गल्छी गाउँपालिका	१५००	१२७८९	१४२८९
३८	धादिङ	३०४१२	थाक्रे गाउँपालिका	१६२५	१४९७८	१६६०३
३९	धादिङ	३०४१३	धुनीबेशी नगरपालिका	१५००	१४१७५	१५६७५
४०	नुवाकोट	३०५०१	दुप्लेश्वर गाउँपालिका	१५००	६२१४	७७१४

क्र. सं.	जिल्ला	सङ्केत नं.	स्थानीय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु.हजारमा)		
				न्यूनतम	सुत्रमा आधारित	जम्मा
४१	नुवाकोट	३०५०२	तादी गाउँपालिका	१३७५	५७४३	७११८
४२	नुवाकोट	३०५०३	सुर्यगढी गाउँपालिका	१३७५	५४९०	६८६५
४३	नुवाकोट	३०५०४	बिदुर नगरपालिका	१८७५	१३४९२	१५३६७
४४	नुवाकोट	३०५०५	किस्पाङ्ग गाउँपालिका	१३७५	५०२३	६३९८
४५	नुवाकोट	३०५०६	म्यगड गाउँपालिका	१३७५	४५९८	५९७३
४६	नुवाकोट	३०५०७	तारकेश्वर गाउँपालिका	१३७५	५१९२	६५६७
४७	नुवाकोट	३०५०८	बेलकोटगढी नगरपालिका	१६२५	१०३४६	११९७१
४८	नुवाकोट	३०५०९	लिखु गाउँपालिका	१३७५	५८७७	७२५२
४९	नुवाकोट	३०५१०	पन्चकन्या गाउँपालिका	१३७५	५४८६	६८६१
५०	नुवाकोट	३०५११	शिवपुरी गाउँपालिका	१३७५	६४८४	७८५९
५१	नुवाकोट	३०५१२	ककनी गाउँपालिका	१५००	७७९०	९२९०
५२	काठमाडौँ	३०६०१	शंङ्करापुर नगरपालिका	१५००	८३७२	९८७२
५३	काठमाडौँ	३०६०२	कागेश्वरी मनहरा नगरपालिका	२८७५	१६१९७	१९०७२
५४	काठमाडौँ	३०६०३	गोकर्णेश्वर नगरपालिका	३०००	२४२६५	२७२६५
५५	काठमाडौँ	३०६०४	बुढानिलकण्ठ नगरपालिका	३३७५	२५३९५	२८७७०
५६	काठमाडौँ	३०६०५	टोखा नगरपालिका	२८७५	२३३५४	२६२२९
५७	काठमाडौँ	३०६०६	तारकेश्वर नगरपालिका	३१२५	२०००६	२३१३१
५८	काठमाडौँ	३०६०७	नागार्जुन नगरपालिका	२६२५	१८०३०	२०६५५
५९	काठमाडौँ	३०६०८	काठमाण्डौ महानगरपालिका	३७५०	९१४८२	९५२३२
६०	काठमाडौँ	३०६०९	किर्तिपुर नगरपालिका	२२५०	१८१७८	२०४२८
६१	काठमाडौँ	३०६१०	चन्द्रागिरी नगरपालिका	२८७५	२०९४१	२३८१६
६२	काठमाडौँ	३०६११	दक्षिणकाली नगरपालिका	१५००	८४६८	९९६८
६३	भक्तपुर	३०७०१	चाँगुनारायण नगरपालिका	२२५०	१४९९८	१७२४८
६४	भक्तपुर	३०७०२	भक्तपुर नगरपालिका	२१२५	१९८६०	२१९८५
६५	भक्तपुर	३०७०३	मध्यपुर थिमी नगरपालिका	२६२५	२०३८२	२३००७
६६	भक्तपुर	३०७०४	सूर्यविनायक नगरपालिका	३०००	१९०५४	२२०५४
६७	ललितपुर	३०८०१	महालक्ष्मी नगरपालिका	२७५०	१६३२३	१९०७३
६८	ललितपुर	३०८०२	ललितपुर महानगरपालिका	३७५०	४५७२९	४९४७९
६९	ललितपुर	३०८०३	गोदावरी नगरपालिका	२३७५	१८६८०	२१०५५
७०	ललितपुर	३०८०४	कोन्ज्योसोम गाउँपालिका	१२५०	४००२	५२५२

क्र. सं.	जिल्ला	सङ्केत नं.	स्थानीय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु.हजारमा)		
				न्यूनतम	सुत्रमा आधारित	जम्मा
७१	ललितपुर	३०८०५	महाङ्काल गाउँपालिका	१२५०	४२२२	५४७२
७२	ललितपुर	३०८०६	बागमती गाउँपालिका	१३७५	५०८५	६४६०
७३	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०१	चौरीदेउराली गाउँपालिका	१३७५	६६०९	७९८४
७४	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०२	भुम्लु गाउँपालिका	१३७५	६९९०	७५६५
७५	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०३	मण्डन देउपुर नगरपालिका	१६२५	९९३९	१०७६४
७६	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०४	बनेपा नगरपालिका	२०००	१४९६३	१६९६३
७७	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०५	धुलिखेल नगरपालिका	१६२५	१००६७	११६९२
७८	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०६	पाँचखाल नगरपालिका	१६२५	१०९२३	१२५४८
७९	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०७	तेमाल गाउँपालिका	१३७५	७०५४	८४२९
८०	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०८	नमोबुद्ध नगरपालिका	१५००	८६५८	१०१५८
८१	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९०९	पनौती नगरपालिका	१८७५	१२६६४	१४५३९
८२	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९१०	बेथानचोक गाउँपालिका	१३७५	५९५६	७३३१
८३	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९११	रोशी गाउँपालिका	१५००	८३९३	९८९३
८४	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९१२	महाभारत गाउँपालिका	१३७५	५९४१	७३१६
८५	काभ्रेपलाञ्चोक	३०९१३	खानीखोला गाउँपालिका	१३७५	५१०९	६४८४
८६	रामेछाप	३१००१	उमाकुण्ड गाउँपालिका	१३७५	९७०१	११०७६
८७	रामेछाप	३१००२	गोकुलगङ्गा गाउँपालिका	१३७५	१०६९९	१२०७४
८८	रामेछाप	३१००३	लिखु तामाकोसी गाउँपालिका	१३७५	११४४४	१२८१९
८९	रामेछाप	३१००४	रामेछाप नगरपालिका	१५००	१३४८५	१४९८५
९०	रामेछाप	३१००५	मन्थली नगरपालिका	१६२५	१८५४४	२०१६९
९१	रामेछाप	३१००६	खाँडादेवी गाउँपालिका	१३७५	१२५०२	१३८७७
९२	रामेछाप	३१००७	दोरम्बा गाउँपालिका	१३७५	१०७३९	१२११४
९३	रामेछाप	३१००८	सुनापती गाउँपालिका	१३७५	९५५४	१०९२९
९४	सिन्धुली	३११०१	दुधौली नगरपालिका	२१२५	१४२३२	१६३५७
९५	सिन्धुली	३११०२	फिक्कल गाउँपालिका	१३७५	५६६०	७०३५
९६	सिन्धुली	३११०३	तीनपाटन गाउँपालिका	१६२५	९९०५	११५३०
९७	सिन्धुली	३११०४	गोलन्जोर गाउँपालिका	१३७५	६४३०	७८०५
९८	सिन्धुली	३११०५	कमलामाई नगरपालिका	२१२५	१५३१६	१७४४१
९९	सिन्धुली	३११०६	सुनकोशी गाउँपालिका	१३७५	७०३४	८४०९
१००	सिन्धुली	३११०७	ध्याङलेख गाउँपालिका	१३७५	४६०५	५९८०

क्र. सं.	जिल्ला	सङ्केत नं.	स्थानीय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु.हजारमा)		
				न्यूनतम	सुत्रमा आधारित	जम्मा
१०१	सिन्धुली	३११०८	मरिण गाउँपालिका	१५००	७७५३	९२५३
१०२	सिन्धुली	३११०९	हरिहरपुरगढी गाउँपालिका	१५००	७६६९	९१६९
१०३	मकवानपुर	३१२०१	ईन्द्रसरोवर गाउँपालिका	१३७५	५०१५	६३९०
१०४	मकवानपुर	३१२०२	थाहा नगरपालिका	१६२५	१०७६५	१२३९०
१०५	मकवानपुर	३१२०३	कैलाश गाउँपालिका	१५००	६९३२	८४३२
१०६	मकवानपुर	३१२०४	राक्सिराङ्ग गाउँपालिका	१५००	७५४२	९०४२
१०७	मकवानपुर	३१२०५	मनहरी गाउँपालिका	१७५०	१०६५३	१२४०३
१०८	मकवानपुर	३१२०६	हेटौडा उपमहानगरपालिका	३६२५	२८६४४	३२२६९
१०९	मकवानपुर	३१२०७	भिमफेदी गाउँपालिका	१५००	८०७२	९५७२
११०	मकवानपुर	३१२०८	मकवानपुरगढी गाउँपालिका	१५००	७९४१	९४४१
१११	मकवानपुर	३१२०९	बकैया गाउँपालिका	१७५०	१००९६	११८४६
११२	मकवानपुर	३१२१०	बागमती गाउँपालिका	१६२५	८५५१	१०१७६
११३	चितवन	३१३०१	राप्ती नगरपालिका	२०००	१५०२४	१७०२४
११४	चितवन	३१३०२	कालिका नगरपालिका	१८७५	१२१६२	१४०३७
११५	चितवन	३१३०३	इच्छाकामना गाउँपालिका	१५००	८०३४	९५३४
११६	चितवन	३१३०४	भरतपुर महानगरपालिका	३७५०	४४३९७	४८१४७
११७	चितवन	३१३०५	रत्ननगर नगरपालिका	२२५०	१७२६९	१९५१९
११८	चितवन	३१३०६	खैरहनी नगरपालिका	२०००	१४७२५	१६७२५
११९	चितवन	३१३०७	माडी नगरपालिका	१६२५	१०६९१	१२३१६
जम्मा				२०५०००	१४५७५००	१६६२५००